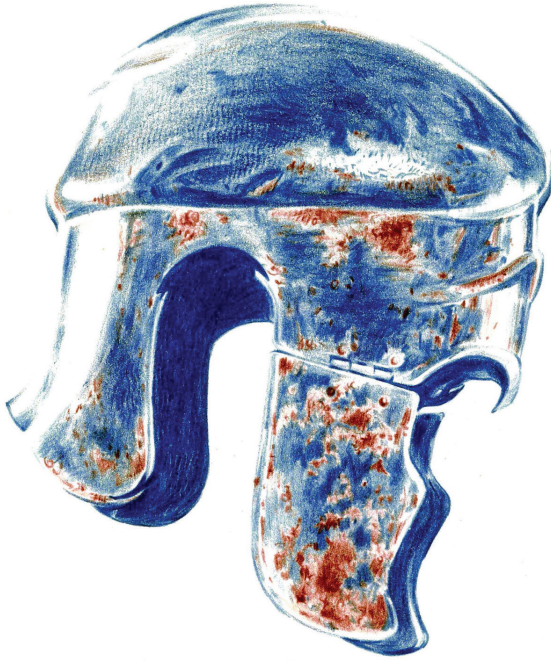

HASAN ÖZLEN

KUSURSUZ TALAN

HECE

şir

Hasan Özlen: 1987 yılında Diyarbakır'da doğdu. 2011 yılında Balıkesir Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmenliği Bölümünden mezun oldu. Şiirleri *Hece, Dergâh, İzdiham, Türk Dili, Tasfiye* ve *Ayna İnsan* dergilerinde yayımlandı. 2010'dan bu yana şiir ve düzyazı yazıyor. Diyarbakır, İstanbul, Van yolcuğunun sonunda Batman'a geldi. Hâlen Batman'da öğretmenliğe devam etmektedir.

KUSURSUZ TALAN

HASAN ÖZLEN

HECE YAYINLARI

Hece Yayınları: 403
Şiir

Birinci Basım: Ekim 2016
©Hece Yayınları

Kapak Tasarımı: SARAKUSTA
Kapak Resmi: Hakan Şarkdemir
www.sarakusta.com.tr
Editör: Hayriye Ünal
Teknik Hazırlık: Bülent Güler

Baskı: Dumat Ofset
T: (0312) 278 82 00

ISBN: 978-605-9556-05-7

HECE Basın Yayın Reklamcılık San. Tic. Ltd. Şti.
Konur Sokak Nu: 39/1-2 Kızılay-Çankaya/Ankara
Yazışma: P.K. 79 Yenışehir/Ankara
T: (0 312) 419 69 13 F: (0 312) 419 69 14
e-posta: hece@hece.com.tr
www.hece.com.tr

İÇİNDEKİLER

1. BÖLÜM

Causa Mortis /	9
CV /	12
Kâbil'in Çocukları /	14
Nobel Konuşması /	18
Sebeb-i Telhis /	23
Yeni Telefonumun ilk Mesajları /	26
Et Döneri de Sahiplendi Yunanistan /	29
Sabah Aç Karna Ayna /	31
Arşiv /	34
Kriminal İnceleme /	36
Rem /	38
Kelebeğin Ölümü /	41
Mükerrer Kanayış /	43
Sızı Sonrası /	45

2. BÖLÜM

Kusursuz Talan /	49
Konumuz Yaşam Felsefesi /	51
Abluka /	54
Anahtarlar Kapıları Açmaz /	57
Bir Sus Daha Daya Şakağıma /	60
Memento Mori /	62
Yol Boyunca Ses /	71
Anartri /	73
Tütünsüzken Söylenmiştir /	77

1. BÖLÜM

Birisi var etti beni

Birisi yâr etti beni.

- Neşet Ertaş

Birisi nar etti beni.

- Hafız

CAUSA MORTIS

bir Őire nasıl başlayabilirim kendimi dıŐarıda unutmuŐken
bütün kelimelerimi hafızamı geleceğimi bir suya
atılmıŐ pis bir suya hem de k¼c¼k dağları BEN dercesine
secde etmeyenin makamında yumruklarımı sıkarcasına
gittiđimde

bir Őire nasıl başlayabilirim y¼z¼m¼ gardıropta bırakmıŐken
g¼zlerimi bacaklara aklımı vitrinlere ellerimi atemelere
buyurun beni rahatlıkla efendim buyurun beni zevkle
diyerek hiđbir Őey yapmadan hiđbir yerden hiđbir yere
gidemediđimde

bir şiire nasıl başlayabilirim
on parmakla dünyayı kurtarıırken
elimle dilimle kalbimle değil evet buğz etmeden hem de
destekleyerek üstelik cık cık deyip var bir şeyler kesin
tekelerde soluklanarak kollarımla ağzımı sakalımı silip
cemaatleri

bir şiire nasıl başlayabilirim
her sabah altıda uykusuz kahvaltısız
tırış olarak kravat takarak dakikalarca hazır olda bekleyip
sessiz bir törene içinden küfrederek titreyerek soğuktan
yalan tarihi abes muktebesi abeceyi izafiyeti bir de
ek dersleri

bir Şiire nasıl başlayabilirim
yorgunluktan bitkin vicdanı rahat
bugün de bitti Őükür artık önümüzdeki maçlara
çizgili pijamalarla zapping esneyerek uyuklayarak
korunarak terleyerek yorularak bir türlü su da ısınmadı
geç oldu

bir Şiire nasıl başlayabilirim
bilmiyorken kendimi başka her Őeyi
vakit doldu

CV

her gün bizi hiçbir yere götürmeyen otobüslere binip
hiçbir yere gidiyoruz. -bir hiç uzatır mısın, teşekkürler.-
karşımda kırık bakışlı bir kadın
ruhum ve bedenim: düello
acil durum!

dahası var
dert deşmek istedim çünkü dilim boğazım kerbelâ
hobilerim: ölmek, sonra ölmek, sonra ölmek, sonra
on dördü oturmuş on biri ayakta yirmi beş kadavra
bir dakika.

kâğıt üstünde iyi biriyimdir aslında
sözgelimi her gün çöle kum taşıyorum
denize su, beynime libido, aklıma kitsch
reklamlardan sonra dramımı izleyebiliriz
devam edelim.

otobüsün camından gözüme sokulan yazılar:
delihanelerde yüzde elliye varan indirim
şişmanlığa son kelliğe son iktidarsızlığa son
yaşasın tanrı moda yaşasın tanrıça avon
inecek var!

bu boynumdaki urgan bu boğazımdaki gürz
bu kanımdaki mûr bu kalbimdeki mühür
bu beynimdeki ur bu ruhumdaki mür
bu gözlerimdeki dûr bu kulaklarımdaki sûr
göz tutulması.

KÂBİL'İN ÇOCUKLARI

kan ile başlayacak bu şiir

matemdir bugün, bu gece, bu asır
ağıtlar için çok sağır dünya, yok hafıza
şimdi vicdanlar terk edilmiş bir şehirdir
bir insan, bir çocuk nasıl öldürülür
nasıl poz verilir mikrofonlar karşısında
ruhları hepten çürümüş olanlara
yılışık demeçler utanmadan veya
ideolojilerin de özgürlüğün de çarkına..!

kin ile devam edecek bu şiir..

ey kaybolup giden umut, neredesin
söyledim, söyledim, söyledim kanımla
şahitlik nedir boynumdaki bıçakla
çok uzak diyarlardaki ağaç gibi bekledim

sırtımda hançer izidir kardeşim
ilk öldürmenin öncesine gitmek istedim
esarete koşanlar gördüm ömrüm boyunca
yaklaştım toprağa iyice ve dedim:
insan dönmeli artık insana